

CLIV.

L o v

angaaende

Behandlingen af den Landsognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmærksjorderne.

(Som vedtaget ved eneste Behandling i Rigsdagens Landsting den 2den og i Folkethinget den 3die Februar 1866).

§ 1.

Den Landsognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmærksjorderne henlægges, forsaavidt den ikke overeensstemmende med denne Lov overgaaer til privat Eiendom, for hvert enkelt Sogns Vedkommende som en Communen tilhørende Eiendom under Sogneforstanderskabets Bestyrelse.

§ 2.

Saafernt Nogen af et Sogns Beboere maatte ansee sig berettiget til at erholde en Deel af den Sognet tillagte Anpart i Udmærksjorderne udlagt som Eiendom, har han, under Fortabelse af ethvert Krav, inden den 1ste Mai 1866 at gjøre Anmeldelse til Sogneforstanderskabet om, at han agter at gjøre sin formeentlige Ret gjældende.

Ethvert af Bornholms Sogneforstanderskaber er pligtigt til inden den 15de Mai at gjøre Indberetning gennem Amtmanden til Justitsministeriet, om og hvorvidt Nogen i Sognet saaledes maatte have anmeldt at ville gjøre sin formeentlige Ret til særlig Andeel i Udmærksjorden gjældende. Kongen bestikker da en dømmende Commission, bestaaende af 5 Medlemmer. Meddelelse herom bliver igjennem Amtet at gjøre til vedkommende Sogneforstanderskaber, som uden Ophold ville have at opfordre dem i Sognet, der have anmeldt, at de agte at gjøre deres formeentlige Ret gjældende, til inden 6 Uger for Sogneforstanderskabet, under Fortabelse af deres Ret, at

gødtgjøre, at de have tilstillet Amtmanden deres Andragender om Sagens Fremme.

Saa snart disse Andragender ere komne Commissionen ihænde, har den i hvert Sogn for sig, hvor nogen Klager er optraadt, først at søge at tilveiebringe mindelig Overenskomst, om fornødent ved Forhandling med Sogneforstanderskabet og samtlige Sognets faste Beboere, saavel Hartkornseiere som Huusmænd. Opnaaes mindelig Overenskomst ikke, gives der de forskjellige Parter, saavel de enkelte Beboere i Sognet, der maatte formene at have Rettigheder at gjøre gjældende, som Sogneforstanderskabet paa Communens Vegne Velighed til at fremstille og begrunde deres Paastande, og Commissionen afgjør derefter ved endelig og upaakænkkelig Kjendelse samtlige Forhold vedkommende Sognets Udmærksjorder. Til Forhandlingerne for Commissionen indrømmes Frihed for Brugen af stemplet Papir saavel som for Retsgebyrer.

§ 3.

Den Deel af Udmærksjorderne, der ikke i Henhold til foranstaaende § 2 maatte overgaae til privat Eiendom, skal, overeensstemmende med de nærmere Regler, som derom blive at fastsætte for hvert Sogn, i en gennem Amtmanden udsærdiget Vedtægt, enten søges bortarvesfæstet med Ret til at sælge og pantsætte eller anvendes til Skoddyrkning. I Vedtægten optages ligeledes de fornødne Bestemmelser om den